

www.tydeniky.cz

METROPOL

Mgr. Lenka Kadlecová

Vaše kandidátka na hejtmanku Libereckého kraje

Spravedlivé REFORMY ČSSD

www.lenkakatlecova.cz

Práce v politice má hluboký smysl

Mgr. Lenka Kadlecová, kandidátka ČSSD na hejtmanku Libereckého kraje

■ **Jste nová tvář sociální demokracie v Libereckém kraji, atraktivní a úspěšná žena. Co vede člověka jako vy, aby se angažoval v politice?**

Můj dědeček i můj otec, kteří mě oba hodně ovlivnili, byli sociální demokraté. Vstúpili mi možná trochu staromódní zásadu: člověku nesmí být jedno, jak se mají lidé kolem něj. Pokud potřebuji pomoc, a stojí o ni, je třeba jim ji poskytnout. Řídím se tím celý život, pracovala jsem s malými dětmi a teď pomáhám seniorům. Kromě toho se musím přiznat, že mě někdy zlobí přístup některých vrstevníků a mladých lidí, kteří říkají, že s politikou a veřejnou prací je nyní spojeno tolik špíny, že vůbec nemá smysl se v ní angažovat. Jenže kdybychom se tímhle řídili před třídvaceti lety při pádu komunismu, nic by se nezměnilo. Prostě jsem přesvědčena, že člověk by měl aktivně ovlivňovat svůj osud, a že práce v politice, když je dělána poctivě, má svůj hluboký smysl.

■ **Jaké jsou hlavní body vašeho programu, co byste chtěla občanům nabídnout?**

Jedna věc jsou konkrétní návrhy, které jsou součástí volebního programu ČSSD, a které hned ráda představím. Stejně důležitý jako konkrétní výsledek je ale podle mne i způsob, jak ho dosáhneme. Z české politiky se bohužel postupně vytratila slušnost a umění kompromisu, lidé jsou z ní otráveni a panuje krize důvěry. Myslím si, že nejdůležitějším úkolem příštího politického vedení Libereckého kraje je nejen opravit tu či onu silnici nebo připravit rozumný rozpočet, ale také přispět ke změně nálady ve společnosti. Ukázat, že politika nemusí být jen vzájemné osočování protivní-

ků, které nikam nevede, ale že se musí stát smysluplnou činností, která pozvedá kraj. Existuje práce tolik výzev, které stojí za to zvednout, tolik možností, jak pomoci místu, kde žijeme... Politici nemohou být jen účetní, udržbáři toho, co je, musí mít i nějakou vizi a představu, kam by se jim svěřená oblast měla ubírat. Politika není o tom, aby vybrané daně odpovídaly požadavkům ekonomů a nadnárodních ratingových agentur, ale abychom za ně budovali příjemné místo k životu. Nicméně pojďme k těm konkrétním věcem. Především chceme pomoci snížit nezaměstnanost, udržet dostupnou zdravotní a sociální péči, zajistit lidem lepší dopravu a bezpečnost.

■ **To se hezky říká a slibuje, ale jak konkrétně toho chcete dosáhnout?**

Jedno souvisí s druhým, například nezaměstnanost s dopravou. Chceme odblokovat zakonzervované dopravní stavby, které mají v Libereckém kraji pomoci rozvoji podnikání a turistického ruchu. Když se nám to podaří, přinese to do kraje nejméně 2 500 pracovních míst ve stavebnictví a službách, které na ně navazují, například v ubytovacích a stravovacích službách. Chtěla bych také více prosazovat ekonomickou diplomacii ve prospěch našeho kraje – v tom musíme být víc aktivní a pro Liberecko vyhledávat nové investory. I když politika Nečasovy vlády ve zdravotnictví vede regionální nemocnice do velkých nesnází, kraj pod našim vedením je připraven věnovat péči o zdravotnictví a péči o staré, postižené a sociálně slabé spoluobčany maximum peněz i energie. Je naší povinností zajistit pomoc lidem, kteří to potřebují. Pokud jde o bezpečnost, mým heslem je, že „zloději budou

plakat“. Chci je spolu s mým týmem zasáhnout na jednom z nejcitlivějších míst, při legalizaci a zpeněžování ukradených věcí. Stačí, aby byly opravdu důsledně využívány současné zákony a kontrolní pravomoci, které mají živnostenské úřady podřízené kraji.

■ **Vášim dalším heslem je, že „matky se budou smát“. To myslíte vážně?**

Samozřejmě se to může zdát nadnesené. Ale co jiného by mělo samoživitelům - matkám i otcům - zvednout náladu než to, že místo aby složitě a zdlouhavě (měsíce a někdy i roky) vymáhaly výživné na děti od svých bývalých partnerů, právní náklady na vymáhání přebere mnohem silnější stát? Děti z neúplných rodin tvoří čím dál větší část naší populace, a my se nemůžeme tvářit, že se nás jejich strádání netýká. Jenže když nepomůžeme právě těmto dětem, budou je i nás všechny čekat v budoucnu problémy o řád větší. Proto kromě konkrétní finanční pomoci prostřednictvím nadace chci prosadit novelu zákona o alimentech.

■ **Co byste prostřednictvím Metropolu chtěla vzkázat voličům?**

V těchto volbách se nerozhoduje jen o osudu Liberecka, ale i celé republiky. Jak budeme volit, tak budeme v příštích letech žít. Sociální demokracie nabízí spravedlivé, sociálně citlivé reformy. Jejich náklady musí být rovnoměrně rozloženy na všechny občany. Jsem přesvědčena, že navzdory nesmyslným škrtnutím a masivnímu zhoršování životní úrovně občanů České republiky máme stále šanci začít měnit věci k lepšímu. Nerozmělnějte hlasy, volte silné demokratické strany, které mají možnost něco změnit.

Text: Metropol, foto: archiv

METROPOL

100 000 čtenářů v kraji, vychází pravidelně každý měsíc

Kontakty: redakce@tydeniky.cz | inzerce@tydeniky.cz | distribuce@tydeniky.cz

Staňte se fanouškem METROPOLU na www.facebook.com

Záchranářům fandila americká atašé

Liberecký kraj | Pod záštitou hejtmána LK Stanislava Eichlera se v sobotu 15. září uskutečnil již 12. ročník Memoriálu záchranářů z Mahattanu – závodu hasičů, policistů a zdravotnických záchranářů. Vzácným hostem akce byla Sherry Keneson-Hall, kulturní attaché Velvyslanectví USA v ČR.

Hlavní závod dvojlenných družstev vyhrála dvojice Jiří Valoušek – Vladimír Bernard z HZS Mělník v čase 04:19 min. Mezi záchranáři byli nejlepší Rudolf Klusáček a Radek Hadrovský z WRL Liberec (05:47), kategorii policistů vyhrála dvojice Miloš Veselý a Petr Valášek (03:06) z týmu PČR Liberec. Víceboj se stal kořistí hasičů Jakuba Vavřicha a Libora Mareše z SDH Horní Hanýchov. Hasiči ve dvojici poté museli zdolat v plné výstroji 860 schodů a pře-

výšení téměř 80 metrů. Rekord, který je těsně pod tři minuty, tentokrát nepřekonali. Zdravotníci a policisté končili závod o čtyři patra níže. Zpestřením závodu byla účast redaktorky regionální televize Romany Proškové, která si spolu se starostkou pořádatelky SDH Petrou Čermákovou za hromového povzbuzování přítomných vyzkoušela mimo soutěž víceboj. Za čas 5:11 minuty obě sklídily obrovský aplaus a uznání. (lan)

Místo písku svezla nová tramvaj EVO2 stovky cestujících

Liberec | Tolik zájmu a pozornosti se podaří strhnout jen málokomu a máločemu. Prototypu úplně nové tramvaje EVO 2, která teď bude brázdit ulice Liberce, se to v sobotu 22. září na Dnu otevřených dveří ve vozovně Dopravního podniku měst Liberce a Jablonce podařilo.

Děti i dospělí se k nové tramvaji hrnuli, jako by to byla nová atrakce na pouti. Důvod zájmu byl pochopitelný: svezení se v prototypu se člověk mohl zařadit mezi úplně první cestující, které tato tramvaj v Liberci svezla.

Dosud totiž vozila po Liberci na zkoušku jako zátěž jen pytle s pískem v celkovém objemu šestnáct tun. Tramvaj byla speciálně vyrobená pro novou trať do Rochlice. Výstavba trasy se však kvůli nedostatku peněz prozatím zdržela. „Zatím bude jezdit na libereckých městských tratích, stále se s ní ale počítá i v budoucnu na trasu na sídliště Rochlice,“ říká Luboš Wejnar, ředitel Dopravního podniku měst Liberce a Jablonce.

Nová tramvaj je dvojlánková, jednosměrná a šestnápravová. Kapacitně zvládne přepravu 160 cestujících, vejde se do ní maximálně až 230 lidí. Hlavní výhodou tramvaje je podle Wej-

nara její bezbariérovost. „Nemá jediný schod, je plně nízkopodlažní,“ vysvětluje. Tramvaj vznikla ve spolupráci firmy Pragoimex a dopravního podniku a je šitá na míru libereckým tratím. „To znamená, že zohledňuje zhoršené klimatické podmínky a kopcovitý terén,“ objasnil Ludvík Lavička, provozně technický ředitel dopravního podniku. Cena nové tramvaje je 38 milionů korun.

Úplně nová tramvaj teď musí po Liberci i cestujícími najezdit sedm tisíc kilometrů. Teprve pak může od drážního úřadu získat průkaz způsobilosti. Bě-

hem dne otevřených dveří působila tato novinka na kolejích úplně kouzelně. Ve vozovně dopravního podniku i v ulicích kolem terminálu ve Fügnerově ulici se totiž pohybovaly také historické autobusy a tramvaje. „Člověk si mezi nimi připadal jako cestovatel časem,“ řekl František Vintr z Liberce, který se na Den otevřených dveří přišel podívat se svou sedmiletou dcerou Natálkou.

Lidé se mohli během dne otevřených dveří historickými vozy také svěřit, prohlédnout si tramvajové dílny nebo si vyzkoušet posezení na místě řidiče. Jednou z doprovodných akcí byl i workshop v Severočeském muzeu na téma Architektura ve službách motorismu či prohlídka Automuzea a pivovaru Konrád ve Vratislavicích.

Jen pro zajímavost doplňuji, že v úterý 25. 9. 2012 v 10 hodin se nová tramvaj EVO2 zařadila do běžného provozu MHD v Liberci. (mp)

Heřmanice lákají na rozhlednu

Heřmanice | Nad Heřmanicemi na Frýdlantsku vyrostla do výšky bezmála čtyřicet metrů nová dřevěná rozhledna. Slavnostně ji otevřeli přestřížením pásky a rozkrojením dortu starosta obce Vladimír Stříbrný, náměstkyně hejtmána LK Lidie Vajnerová a hosté Euroregionu Trojzemí.

Kvůli rozhlédnutí na Jizerské a Lužické hory, Žitavskou nížinu, Děčtichov, elektrárnu Turów a samotnou obec Heřmanice museli návštěvníci zdolat 99 schodů. Nejrychleji v rámci „závodu“ je zdolat Pavel Pešan za 18.17 vteřiny. „Každou takovou investici na podporu cestovního ruchu vítám, zvláště rozhlednu, neboť věřím, že přitáhne do obce a zároveň do Libereckého kraje další návštěvníky. Občanům a panu starostovi blahopřeji za tak krásné dílo,“ řekla náměstkyně hejtmána. Vladimír Stříbrný připomněl, že v rámci projektu

Podpora a propagace turistických cílů v česko-polském příhraničí jsou již v tisku vícejazyčné letáky a pracuje se na informačních tabulích, aby se turisté dostali po cyklostezce až k rozhledně. Text a foto: Rudolf Dlouhý

Soňa Paukrťová: Věřím v sílu slušnosti, rozumu a práce

■ Proč opět kandidujete?

Především bych ráda dokončila svoji započatou práci na legislativních změnách. Zejména na novelách jednacích řádů obou komor parlamentu, kterými je třeba zabránit např. obcházení legislativního procesu formou „přílepků“ či zneužívání tzv. stavu legislativní nouze. Patřím mezi senátory, kteří ctí Ústavu a snažím se, aby byly přijímané zákony z ústavního hlediska v pořádku a aby v maximální možné míře eliminovaly možnost korupce. V Senátu má nyní velmi silnou pozici ČSSD. Jsem přesvědčena, že je třeba uplatňovat i jiná řešení problémů než řešení čistě levicová. V otázce mezinárodní jsem toho názoru, že ČR má posilovat své postavení v rámci EU.

■ Proč kandidujete pokaždé za jinou politickou stranu?

Jestliže kandidujete za politickou stranu, dáváte si jistou nálepku pro lepší orientaci občanů. Já jsem nestraník a pravicový politik. Kandiduji za podpory takových politických stran a hnutí, které znají moje politické názory a dlouhodobý volební program, a naopak.

■ Čím konkrétně se v Senátu zabýváte?

V posledním roce se mi podařilo prosadit spolu s dalšími kolegy úpravu loterijního zákona tak, aby hazard byl v ČR zdaněn a výnos z výherních automatů šel převážně do rozpočtů obcí. Za úspěch považuji, že se mi podařilo prosadit, aby se Jablonec n. Nisou stal statutárním městem. Spolupracovala jsem na prosazení změny zákona o rozpočtovém určení daní. Díky tomu jsou spravedlivěji rozdělovány finanční prostředky, což pro většinu obcí v ČR znamená vylepšení jejich rozpočtů oproti minu-

losti. V neposlední řadě jsem spolunavrhla zákon, kterým se omezují příjmy hejtmánů, starostů a primátorů, kteří jsou zároveň poslanci, nebo senátory. S kolegy z Ústavně právního výboru jsme vypracovali návrh omezení trestní imunity pouze po dobu výkonu mandátu. Byla jsem zpravodajkou desítek zákonů, podala jsem asi 8 návrhů zákonů a byla organizátorkou kolem deseti podání k Ústavnímu soudu.

■ Jaký máte osobní volební program?

Kromě dokončení již podávaných návrhů na změny v legislativním procesu a omezení příjmů hejtmánů, starostů a primátorů, kteří jsou zároveň poslanci, nebo senátory se budu zabývat návrhem zákona o sociálním bydlení, budu velmi podporovat program vypracovaný Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR na podporu malého a středního podnikání. A v neposlední řadě bych ráda prosazovala takové změny Ústavy, které povedou k větší participaci občanů na složení Poslanecké sněmovny. (r)

arena
TipSport

PROGRAM AKCÍ

ŘÍJEN 2012

Přijďte se bavit do
TipSport areny v Liberci!MISTROVSTVÍ SVĚTA
V AGILITY 2012

4. - 7. 10.

Po úspěšném ME v roce 2010 se čtvernozí závodníci se svými pány opět chystají na cestu do Liberce, tentokrát na světový šampionát.

SVĚTOVÝ POHÁR 2012
V AEROBIKU

11. - 14. 10.

Poprvé se v Liberci uskuteční závod SP v aerobiku. V rámci akce proběhne i cvičení pro veřejnost se známými instruktory.

LIBERECKÉ
VŠEHO TRHY

13. a 27. 10. / 6.00 - 11.00 hod.

Každou druhou a čtvrtou sobotu v měsíci se až do listopadu vrací oblíbené bleší trhy na plochu centrálního parkoviště u TipSport areny.

EDUCA 2012 MYJOB LIBEREC

18. - 20. 10.

Veletrh je určen všem zájemcům o práci, studium a celoživotní vzdělávání v České republice i v zahraničí. Vstup zdarma.

BÍLÝ TYGŘÍ LIBEREC -
TIPSPORT EXTRALIGA 2012/13

21., 26. a 30. 10.

Liberecké čeká v říjnu série zápasů na hřištích soupeřů. Ke konci října přivítají v domácí hale Kladno, České Budějovice a Brno.

TICKETPRO
www.ticketpro.czVstupenky v síti www.ticketpro.cz
Volejte zdarma 800 800 007
www.tipsportarena.czLIBEREC
EVROPSKÉ MĚSTO SPORTU 2012

Kurzy pro motorkáře „Učme se přežít“ pro letošní rok končí. V příštích letech je v plánu jejich pokračování

V loňském roce zemřelo na našich silnicích 78 motocyklistů. V porovnání s ostatními zeměmi Evropské unie na tom Česká republika není nejlépe a řadí se mezi čtyři nejhorší místa v ukazateli počtu úmrtí na počet ujetých kilometrů. Jak na tento stav reagovat, co dělat pro to, aby se snížili hlavně následky dopravních nehod motocyklistů. Řada subjektů působících v oblasti zvyšování a prevence bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích se snaží najít ten správný recept, jak na motocyklisty zapůsobit.

Jako jedna ze správných cest se jeví různé moto školy, které nejenže ukazují jakým situacím se vyvarovat, ale také zlepšují znalosti a dovednosti řidičů tak, aby dokázali správně v provozu reagovat a lépe se tak chránit. Ty samozřejmě stačí pokrývat jen zlomek potřebných kapacit, nicméně sami účastníci potvrzují, že takové kurzy jsou jedny z mála aktivit, které jim reálně pomáhají jezdit na motocyklu bezpečněji.

„Učme se přežít“ je název projektu, který si vzal za cíl zlepšovat znalosti a dovednosti motocyklistů a zmírnit následky jejich dopravních nehod. Nastartoval ho Liberecký kraj před třemi lety a za dobu své existence se v jeho rámci proškolovalo přes 700 motocyklistů. V jeho počátku pomohla Evropská unie, která projekt podpořila prostřednictvím fondu pro regionální rozvoj. Letošní pokračování zahrnovalo celkem 7 kurzů na autodromu v Sosnové, celkově pak pod logem projektu proběhlo 13 kurzů.

Tomu, že je projekt považován za úspěšný, nasvědčuje i postupné zapojení řady partnerů – v letošním roce se jedná například o Policii ČR, Nadaci BESIP či server Motorkaři.cz. Samostatné oddělení BESIP Ministerstva dopravy v rámci své kampaně zaměřené na motocyklisty uspořádalo na vlastní náklady jeden kurz, a to pro celkem 70 účastníků.

„Skutečnost, že se v letošním roce přidala k projektu řada partnerů jako například BESIP Ministerstva dopravy, který na projektu participoval také finančně, jenom potvrzuje, že se nám opravdu podařilo vystavět dobrý program, který doufám napomůže zastavit smrtelné následky dopravních nehod motorkářů. Motorkáři jsou jednou z nejhroženejších skupin účastníků silničního provozu, při samotné nehodě nemají zcela logicky šanci moc se bránit a následky jsou často tragické. Přitom právě

znalosti a zkušenosti z kurzů „Učme se přežít“ jim pomáhají předcházet nehodám, případně efektivněji řešit krizové situace v reálném provozu. V budoucnu se budeme opět snažit nalézt prostředky na realizaci kurzů, a naše aktivity ještě více koordinovat s ostatními. Ve hře jsou také programy Evropské unie, které sledujeme a budeme hledat zdroje financování právě tam,“ říká Martin Sepp, náměstek hejtmána Libereckého kraje pro dopravu.

Kurzy projektu „Učme se přežít“ probíhají prozatím výhradně na autodromu v Sosnové, který jako jediné místo v kraji můžeme označit jako bezpečný pro nacvičování různých situací. Samotné kurzy jsou pak rozděleny do teoretické a praktické části. V rámci teorie se účastníci dozvědí něco o hlavních příčinách nehod, defenzivní jízdě nebo dopravní psychologii. V praktické části pak trénují krizové brzdění, brzdění v náklonu, jízdu v nestabilním režimu nebo správné průjezdy zatáček. Vyzkouší si tak hranice svého stroje a hlavně hranice svých schopností.

„Je zajímavé, jak se mění chování některých účastníků od momentu spuštění kurzu až po jeho ukončení. Sami jsou na konci dne většinou velmi překvapeni, co všechno se dozvěděli a co ještě neumějí, a musí tedy dopilovat. Motocyklisté z našeho kurzu odjíždějí určitě obohaceni o nové znalosti

a zkušenosti, zároveň však s pocitem, že je stále co se učit. A to je naším cílem. Za jeden den samozřejmě nestihneme naučit vše, ale chceme také zasadit semínko pochybnosti o osobních schopnostech a všudypřítomném nebezpečí,“ říká Vladimír Mašek, šéfinstruktor kurzů.

V rámci nové série televizních spotů Besipky vysílaných každé páteční odpoledne na ČT1 budou prezentována tři motocyklistická témata (adrenalinová jízda a její nebezpečí, nutnost předvídat chyby ostatních a spot zaměřený na úskali spojená s řízením motocyklů do 125 cm). Další televizní spoty zaměřené zejména na před-

výjezdovou přípravu motocyklu a motocyklisty, agresivní a defenzivní jízdu, viditelnost a zvládání krizových situací vznikají ve spolupráci s TV Prima, kde budou následně vysílány.

BESIP také připravuje informační podporu na svém nově připravovaném dopravně bezpečnostním webovém portálu, kde budou mj. publikovány články určené motocyklistům. Ty budou zaměřeny na techniku, oblečení na motocykly, jízdu ve městě, jízdu na silnici, jízdu za ztížených podmínek, druhy motocyklů apod. V neposlední řadě uspořádá na středních školách občanské sdružení Doly Bikers v Kraji Vysočina celkem

75 besed zaměřených na bezpečnost mládeže v silničním provozu a správné chování mladých motocyklistů. Na besedách budou participovat i dopravní policisté.

„BESIP pro letošní rok a začátek roku 2013 připravil řadu aktivit, které mají za cíl ovlivnit nejen samotné motocyklisty, ale i ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, kteří s nimi přicházejí na silnicích do kontaktu. Ze statistických čísel plyne, že polovinu nehod motocyklistů zaviní samotní řidiči motocyklů a druhou polovinu ostatní účastníci provozu. Co se týká věku, tak v posledních letech nám neumírají pouze mladí a začínající motocyklisté, ale stejně tak i ti starší. Ti dost často získají zkušenosti v mladém věku, následně přesedlají na automobil a v pozdějším věku si díky lepší finanční situaci pořídí navíc velkoobjemový motocykl. U řidičů středního věku vzniká nebezpečí, že si již odvykli řídit motocykl. Častokrát si koupí silnější stroj, se kterým nemají dostatečné zkušenosti, a proto jsou náchylnější k účasti na dopravní nehodě. Zejména z těchto důvodů musí být naše aktivity rovnoměrně rozvrženy tak, aby bylo osloveno co možná nejširší spektrum účastníků silničního provozu,“ uvádí šéf oddělení BESIP Ministerstva dopravy Roman Budský. Zda budou kurzy „Učme se přežít“ pokračovat i v příštích letech, je tedy zatím ve hvězdách. V plánu BESIPU Ministerstva dopravy i Libereckého kraje jsou. Jejich přesný rozsah však zatím není znám. Vše ukáží až finanční možnosti a případné možnosti programů Evropské unie. Každopádně ohlasy na tento program jsou od samotných účastníků velmi pozitivní a řada těch, kteří kurz navštívili, by se rádi v budoucnu na podobnou akci vrátili, a to nejen na autodrom do Sosnové, ale i na jiná místa v republice, která takové bezpečné tréninky umožňují.

Do Škodovky ve Vrchlabí povede nová silnice

Liberecký kraj opraví silnici II. třídy Horka u Staré Paky – Dolní Branná. Ministerstvo dopravy a Státní fond dopravní infrastruktury přislíbil kraji dotaci ve výši 75% nákladů. Liberecký kraj investuje do opravy v následujících dvou letech ze svého rozpočtu 28,7 mil. Kč.

Vláda ČR zařadila projekt „Rekonstrukce silnice Horka u Staré Paky - Dolní Branná“ mezi priority Ministerstva dopravy a Státního fondu dopravní infrastruktury. Dále souhlasila s použitím prostředků státu na realizaci tohoto projektu, a to do výše 75% celkových investičních nákladů. Toto rozhodnutí nabude účinnosti na základě oficiálního potvrzení představitelů společnosti ŠKODA AUTO a.s. o závazném rozhodnutí zmodernizovat a rozšířit závod ve Vrchlabí.

„Koncem loňského roku, dle sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva financí, potvrdila společnost ŠKODA AUTO a.s. modernizaci a rozšíření závodu ve Vrchlabí. Na základě této skutečnosti byla připravena no-

velizace usnesení Vlády ČR, včetně konkrétního vymezení finančních prostředků investičních nákladů na rozšíření průmyslové zóny ve Vrchlabí. Realizátorem zodpovědným za průběh celého díla je vždy zadatel, který podal žádost a kterému byla dotace přidělena. Žadatelem je v tomto případě Královéhradecký kraj, ten je i administrátorem celého projektu,“ uvedl náměstek hejtmána Libereckého kraje pro dopravu Martin Sepp (ČSSD). Vzhledem k tomu, že pro finální registraci je mimo jiné zapotřebí dohoda o spolupráci, jelikož některé investiční akce zahrnuté do projektu rozšíření průmyslové zóny Vrchlabí jsou na území Libereckého kraje, byla v dubnu letošního roku podepsána smlouva o spolupráci.

Na území Libereckého kraje se oprava týká silnice II/293 v délce 4,86 km, a to v části od křižovatky se silnicí I/16 až po křižovatku se silnicí II/295 a silnice II/295 v části od křižovatky s II/293 až po hranici krajů. Celková délka na území Libereckého kraje je 7,88 km.

Na území Královéhradeckého kraje zahrnuje projekt silnice II/295 v úseku dlouhém 2,09 km, a to v části od hranice krajů do Dolní Branné po křižovatku silnicí II/295 a III/2953 a silnice III/2953 v úseku dlouhém 1,52 km. Celková délka řešených úseků na území Královéhradeckého kraje je 3,61 km. Dále se Královéhradeckého kraje týká příprava rozšíření průmyslové zóny Vrchlabí včetně komunikačního napojení, stavba silnice I/14 ve Vrchlabí v úseku Nerudova ulice - Nádražní ulice, požární stanice Vrchlabí a rekonstrukce cest a chodníků ve Vrchlabí. Na jednání zástupců Královéhradeckého kra-

je, Libereckého kraje, Města Vrchlabí, Ministerstva průmyslu a obchodu, Zechinvestu, Ředitelství silnic a dálnic a ŠKODA AUTO a.s. v Hradci Králové bylo konstatováno, že Vláda ČR v červenci letošního roku schválila 484,858 mil. Kč na realizaci průmyslové zóny Vrchlabí plus 66,142 mil Kč na další projekty zóny Vrchlabí.

„Akce je nutné realizovat nejdříve do konce roku 2014, což je nejzazší termín pro využití prostředků ze státního rozpočtu,“ sdělil náměstek hejtmána Libereckého kraje pro dopravu Martin Sepp. Zároveň dodal, že v případě neschválení závazku kraje na tento projekt by bylo nutné odstoupit od smlouvy o spolupráci a zároveň se vzdát státní dotace ve výši 75% nákladů, tedy 86,1 mil. Kč pro Liberecký kraj. V současné době jsou povrchy předmetných úseků v havarijním stavu a rekonstrukce silnic je nevyhnutelná. (ID)

Zora Machartová: Nitka mezi zdravím a nemocí je tenká

občanské sdružení TULIPAN

Liberec | Začínali pracovat s osmi lidmi se zdravotním postižením. Teď už jich ve sdružení pracuje sedmatřicet. Pořádají řadu kulturních a charitativních akcí a v jejich chráněné dílně vznikají krásné věci například z keramiky či ručního papíru.

To je ve zkratce jen část z toho, co v Liberci dělá občanské sdružení TULIPAN. Nejde přehlédnout. Vzniklo už v roce 2004 a díky spojení s Technickou univerzitou v Liberci je velmi známé mezi mladými lidmi.

Ze sedmatřiceti lidí, které sdružení aktuálně zaměstnává, jich nejvíc má duševní onemocnění. „Ale máme také zaměstnance s lehkým mentálním postižením, poruchami pohybového aparátu či roztroušenou sklerózou,“ popisuje Mgr. Zora Machartová. Právě ona stála před osmi lety u zrodu občanského sdružení, od roku 2006 pracovala v TULIPANu jako projektová manažerka v chráněné dílně a od loňského roku vede TULIPAN jako ředitelka.

Sedmdesát procent zaměstnanců TULIPANu jsou podle ní lidé, kteří přešli ze stavu plného zdraví do stavu nemoci vlastně ze dne na den. „Čím déle v tom člověk dělá, tak si uvědomuje, jak je nitka mezi zdravím a nemocí tenká a že opravdu nikdo z nás z toho není vyjmutý, aby mohl říci, že jeho se to netýká,“ říká Zora Machartová. „U většiny našich zaměstnanců přišly tyto změny ze dne na den, aniž by je chtěli.“

V chráněné dílně TULIPANu vzniká řada zajímavých věcí. Z keramiky tu lidé s postižením vyrábějí čajové soupravy či jednotlivé hrnky, z ručního papíru, vlastnoručně připraveného, zase vznikají dopisní soupravy, záložky, svatební oznámení či narozeninová a sváteční přání. V nabídce jsou i šperky či oděvní doplňky. „Zajišťujeme také řadu služeb, ať je to vazba dokumentů, tisk, kompletace, šití, nově teď máme novou službu žehlení a děláme také úklidové a zahradnické práce,“ vyjmenovává Zora Machartová.

Právě jednodušší zahradnické práce jsou podle ní velmi vhodné pro muže s duševním onemocněním

Mgr. Zora Machartová

- je jí 30 let • žije v Liberci • vystudovala sociální pedagogiku s managementem
- je ředitelkou libereckého sdružení TULIPAN, které spoluzakládala, podobně jako občanské sdružení S(c)hody
- sídlo sdružení a chráněné dílny TULIPANu je v budově „S“ Technické univerzity Liberec (za divadlem naproti hlavní poště)

nebo s jakýmkoliv onemocněním, které s sebou nese to, že jemná motorika u těchto lidí není natolik dobrá, aby mohli dělat titěrnou práci ve výrobě chráněné dílny. „Navíc ze zkušenosti vím, že díky fyzické únavě pak tito lidé nemusejí polykat velké množství léků, aby usnuli, nebot fyzická únava to sama saturuje.“

Od 1. října také startují jazykové kurzy pro veřejnost, které TULIPAN pořádá ve spolupráci s katedrou angličtiny a němčiny liberecké Technické univerzity. Právě spojení s TUL je pro občanské sdružení klíčové, ostatně promítlo se i do názvu organizace. „TUL je symbolem našeho sepětí s univerzitou, I je inspirace, P je pomoc, A je aktivita a N jsou nápady. Proto TULIPAN,“ vysvětluje Zora Machartová.

Třicetiletá šéfkou TULIPANu pracuje v této oblasti už dlouho. Už v patnácti letech se stala členkou organizace Mládež Červeného kříže, jejímž prostřednictvím se dostala k práci dobrovolnice u Asociace rodičů a přátel postižených dětí.

Její historka z prvního dne, který mezi postiženými dětmi strávila, je úžasná. „Měla jsem tenkrát hrozný strach, nevěděla jsem do čeho jdu. Nejdříve na mě skočil Alešek, klučina s Downovým syndromem, úplně úžasný kluk, a pak za mnou přišla jedna slečna a podávala mi ruku. Ona přitom měla genetickou vadu, kvůli níž má na každé ruce jen dva dlouhé prsty. Dodneška myslím, že jsem jí z těch dvou prstů udělala jeden, protože jak jsem jí i sama sobě dodávala odvalu, tak jsem jí ruku tiskla opravdu silně,“ vzpomíná vystudovaná speciální pedagožka.

Se sympatickou šéfkou TULIPANu nebo s jejím jménem se teď budou lidé v Liberci a celém Libereckém kraji potkávat často. Uchází se o post krajské zastupitelky jako „číslo 5“ na kandidátce TOP 09 v krajských volbách, které proběhnou 12. a 13. října. „Ráda bych udělala něco pro sociální oblast, ve které pracuji a jsem jejím garantem v krajském organizaci TOP 09. Velkým tématem je například slabé financování neziskovek. Naproti tomu stojí zase často často neohospodárné kroky příspěvkových organizací. Ty by se, pokud jde o jejich financování, měly postavit na stejnou úroveň jako sociální podniky,“ vypráví Zora Machartová o jednom z problémů, který ji trápí. (mp)

Začíná IGS. Krásný svět sklářů promění Nový Bor

Nový Bor | Na sedmdesát sklářských výtvarníků a designérů z celého světa se už za několik dní sjede do Nového Boru. Od 4. do 7. října tu znovu po třech letech bude probíhat další, už jedenáctý ročník slavného Mezinárodního sklářského sympozia (IGS).

Letos by se ale pozornost naléhavěji než kdy předtím měla upírat nejen k samotným sklářským umělcům, ale k jednotlivým foukačům, brusičům, rycům či formařům a všem firmám v regionu, které tyto špičkové sklářské řemeslníky zaměstnávají.

„Chceme světu ukázat, že fenomén českého skla stále žije, stejně jako tradiční centrum sklářství Nový Bor,“ říká RNDr. Alena Forgáčová, vedoucí Odboru školství, kultury a sportu Městského úřadu v Novém Boru a zároveň sekretářka letošního IGS. Na letošní ročník sympozia se závazně akreditovalo na 70 umělců z mnoha zemí světa i z mnoha různých uměleckých oborů – sklářského volného a konceptuálního umění, designu, architektury či módy. Mezi jinými do Nového Boru přijdou taková slavná jména světové sklářské scény jako jsou Charles Parrott a Rob Stern z USA, originální bratři De La Torre z Mexika, Steffen Orłowski ze SRN, jedna z největších osobností italské sklářské scény Davide Salvatore, Peter Layton z Velké Británie, Hans van Bentem, Adriaan Rees a Arnout Visser z Nizozemí a mnoho dalších.

Z domácích osobností ozdobí IGS svou účastí největší sklářská legenda René Roubíček, dále architekt a designér Bořek Šípek, Jiří Šuhájek, Maxim Velčovský, Stanislava Grebeníčková, Jaroslav Bejvl ml., Ivo Rozsypal a celá řada dalších hvězd. Jednou z těch nejzářivějších, jež ve své době propojuje krásu skla a haute couture, je pak i světově uznávaná módní návrhářka Blanka Matragi. Vedle těchto osobností se

sympozia zúčastní dvacet studentů z deseti uměleckých středních a vysokých škol z Česka a Slovenska.

Kvůli sympoziu dorazí do Nového Boru spousta domácích i zahraničních turistů. Dnem D pro všechny návštěvníky se stane sobota 6. října, kdy se uskuteční den otevřených dveří ve sklářských provozech. „V této souvislosti budou vydány orientační mapky s vyznačením tras do firem pořadatelů, a také k těm, jež se zapojily do Skleněné cesty. Návštěvníci tak dostanou možnost prohlédnout si řadu hutí, zušlechťovacích dílen a sklářských atelierů,“ upřesnila Alena Forgáčová. Jak dále uvedla, v Novém Boru a okolí bude v rámci dne otevřených dveří po vytyčených liniích propojujících sklářské subjekty zajišťována kyvadlová doprava.

„Jedna trasa je určena pro pěši a provede zájemce po atelierech v blízkosti náměstí Míru, kde je navíc na celý den připraven program pro malé i velké. Na dalších třech trasách budou mít návštěvníci možnost se zdarma přepravit do Lindavy, Skalice, Kamenického Šenova nebo na Polevsko a využít otevřených dveří v pořadatelských a partnerských firmách.“

Mezinárodní sklářské sympozium doprovodí i bohatý kulturně společenský program. Jeho těžištěm se stane náměstí Míru. Právě zde vyroste pódium, na němž se v sobotu 6. října vystřídá řada hudebních vystoupení kapel různých žánrů. Zlatým hřebem večera pak budou Ready Kirken. Parčík před budovou novoborské radnice zase ozdobí exteriérová fotografická výstava s názvem Zrozeno v ohni.

Světoví skláři v Novém Boru

XI. MEZINÁRODNÍ SKLÁŘSKÉ SYMPOZIUM
INTERNATIONAL GLASS SYMPOSIUM
4. - 7. 10. 2012

www.igsymposium.cz

Oficiální zástitu poskytli:
Předseda vlády České republiky RNDr. Petr Nečas
Ministr školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg

<p>HLAVNÍ POŘADATEL</p> <p>MĚSTO NOVÝ BOR</p>	<p>GENERÁLNÍ PARTNER</p> <p>PRECIOSA</p>	<p>POŘADATELÉ</p>
<p>HLAVNÍ PARTNER</p> <p>exact</p>	<p>PARTNERI</p>	<p>HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER</p> <p>DNES</p>
<p>REKLAMNÍ PARTNER</p> <p>A.B.T. X-CO</p>	<p>MEDIÁLNÍ PARTNERI</p>	<p>REKLAMNÍ PARTNER</p>

XI. MEZINÁRODNÍ SKLÁŘSKÉ SYMPOZIUM

NOVÝ BOR 4. - 7. 10. 2012

www.igsymposium.cz

inzerce

Před dluhy nemůžeme strkat hlavu do písku, musíme hledat řešení

Médií proběhla zpráva, že obce České republiky jsou nejzadluženější v historii. Tedy nikoliv kraje, jak tvrdí pravice a někteří starostové. Když už se ale hovoří o zadluženosti státu, krajů nebo obcí, má to vždy příčinu jen v nezodpovědnosti politiků?

Spíše, než apriorní odsuzování politiky jako takové, měli bychom se zabývat hlouběji rozhodováním politiků, a to vždy v kontextu možných řešení. Vratme se k otázce zadluženosti a zadlužování, které jsou velkým problémem veřejného, ale i soukromého sektoru. Finanční a ekonomická krize rozkolísala mnohé jistoty a vyvrátila mnohá klíše – například už dávno neplatí, že levicové vlády zadlužují a pravicové ne. Ale převedme si tuto otázku do reality našeho regionu.

Je obecně známým faktem, že sociálně-demokratická rada Libereckého kraje v období 2008 až 2012 zadluženost snížila. To je dobrý počín. Jistě, naši oponenti budou tvrdit, že mělo dojít k podstatnějšímu snížení dluhu nebo dokonce k úplnému oddlužení. Ti rozumnější z nich však dobře vědí, že to je chiméra, protože by kraj musel zcela rezignovat na rozvoj v oblasti školství, dopravy, zdravotnictví, kultury nebo sociálních věcí. Tedy na veřejné služby, což je jednou z hlavních priorit sociální demokracie. A to v době, kdy kupříkladu řada investičních možnos-

ti z operačních programů Evropské unie je podmíněna spoluúčastí z vlastních zdrojů. Navíc - sociálně demokratická rada kraje nepřevzala objekty příspěvkových organizací v dobrém stavu, spíše naopak. Čili vymazat tak obrovský zděděný dluh za jedno volební období, není reálné. Něco se však pro jeho nenavrhování a postupné snižování při zachování rozumné dostupnosti veřejných služeb dělat dá. Každý z nás se

ve své domácnosti snaží chovat hospodárně.

Většinou neutráčíme za to, co nepotřebujeme a občas přemýšlíme, zda ještě potřebujeme to, co už máme. Podobně by i síť krajských škol měla mít podobu efektivní struktury, kde jsou kvalitně zabezpečovány potřebné vzdělávací funkce, a přitom zbytečně nemrháme prostředky.

A tak jsme povolali odborníky, kteří po řadu měsíců počítali, promýšleli a posuzovali, až byl na stole optimální návrh řešení budoucnosti škol v našem kraji zohledňující všechny možné aspekty. Návrh odborného řešení byl poskytnut politikům k připomínkovaní a k rozhodnutí. Jenže ti nerozhodli. Škoda. Pokud by jej uvedli v život, menšinu by to možná na chvíli zabolalo, ale systém by mohl fungovat dál bez zvýšených nároků na finance a bez úvěrů a ještě by se mohl i rozvíjet.

Jenže ouha, co se stalo, a co se často v našich podmínkách děje? Dotčená menšina se logicky ozvala, protože z nejrůznějších důvodů hájila jiná stanoviska. Nemůžeme jim to mít vyslovené za zlé. Bohužel vytvořený konflikt byl zajímavý pro média, a tím se racionální řešení začalo komplikovat. Najed-

nou se zpochybňuje vše a nikdo už neví, co je vlastně dobře, a co špatně.

Dát školství a jiné oblasti do pořádku i za cenu některých nepopulárních opatření, a nebo na řešení problémů rezignovat? Přijmout realitu a začít si půjčovat třeba na provoz a zadlužit veřejné rozpočty?

ČSSD si v případě krajského školství na provoz nepůjčovala. Bohužel, k psychóze neřešit potřebné změny ve školství, se přidala i řada krajských, především opozičních, zastupitelů. Jak dlouho ale může neřešený stav vzdělávacího systému fungovat, než se zhroutí stejně jako rozpočty některých obcí, nebo států? A kdo v této situaci, kromě zvolených politiků, rozhodne a řekne: „Tohle je řešení, které musíme přijmout“? Protože nestačí jen říkat, co se nám nelíbí, ale je nutné přicházet s jinými reálnými návrhy, jak problémy vyřešit. Nedočkají-li se totiž ani správné či nezbytné návrhy a rozhodnutí kladné odezvy, nemůžeme se divit, že ti, kteří mají rozhodovat, se nakonec budou nuceni zadlužovat, namísto, aby hledali vnitřní rezervy. A to není dobrá zpráva - nejen pro školství v Libereckém kraji.

Mgr. Radek Cíkl
náměstek hejtmana pro resort školství, mládeže, tělovýchovy a sportu Libereckého kraje a kandidát do krajského zastupitelstva Libereckého kraje za ČSSD

Chceme dostupnou zdravotní péči, ne 60 minut do nemocnice

Když přijde prohibice, jde všechno stranou. Téma pančovaného alkoholu uvrhlo do mediální tmy všechna ostatní témata, důležitá pro pijáky i nepijáky. A tak se do zapomnění dostala i téma o síti nemocnic v blízké budoucnosti. A přitom se Libereckého kraje toto téma intenzivně dotýká.

Vláda nám totiž v létě schválila nové nařízení: Cesta pacienta k praktikovi, zubaři, gynekologovi nebo do lékárny nesmí být delší než 35 minut jízdy autem, do nemocnice – vyjma akutních případů – pak 60 minut. Nařízení je vydáváno za přelomový okamžik v dostupnosti zdravotní péče, neb pacient dosud takovou jistotu (!) neměl. Je to ale opravdu jistota?

Pacient sice dosud oficiálně „jistotu 35 minut“ neměl, nicméně ve stávajícím systému zdravotní péče byly tyto ordinace často i podstatně bližší, než nynější „norma“ žádá. Navíc si pacient mohl vybrat, to je pro mne mnohem větší jistota než vědomí, že nyní mohou přijít do zdravotní pojišťovny a říct: „Do 35 minut jízdy autem není v mém okolí zubař, co s tím uděláte?“ Výsledek? Obávám se, že jedna velká nula.

Z vládou garantovaných časů, ale už vystrkuje růžky blízká budoucnost: změna stávající hus-

té sítě zdravotnických zařízení. Do nemocnice máme podle naší pravicové vlády jet maximálně hodinu. Nám to nyní na severu Libereckého kraje trvá takto: z Liberce do Frýdlantu 29 minut, Liberec – Jablonec 19 minut, Jablonec – Tanvald 17 minut, Jablonec – Semily 32 minut, Semily – Jilemnice 25 minut, Semily – Turnov 23 minut... Z čísel je patrné, jak hustou síť nemocnic v kraji máme. A tady se ona garance mění v hrozbu: při 60 minutové garanci dojezdu může být nemocnic méně. Připomeňme, že nemocnice v Semilech, Turnově a Tanvaldu stále nemají uzavřené dohody se zdravotními pojišťovnami a jejich existence tedy visí ve vzduchu. V tomto světle se celá vládní garance jeví jako libivý předvolební krok, kdy se hrozby cíleně zatlačí do pozadí. A tady diskuse o prohibici vyhovuje – přišla dřív, než odpovědi na otázky o budoucí síti nemocnic a zdravotních zařízení. Systém zdravotní péče jako veřejné služby dostává od současné vlády rány zprava i zleva a reforma nabývá podoby deformy. Jsme si vědomi toho, že v dohledné době dojde na diskusi o počtu lůžek, o tom, kde bude poskytována jaká péče. Jsme si vědomi toho, že v této diskusi nesmí být Liberecký kraj pasivním hráčem, kterého ministerstvo a VZP převálcují, nebo mu jen nadiktují rozhodnutí, jako to činí dosud. Takovou cestu „nařízení shora“ nesmíme v zájmu pacientů v kraji a dostupnosti zdravotní péče připustit.

Mgr. Romana Žatecká
kandidátka do krajského zastupitelstva Libereckého kraje

Sociální podnik je první vlašťovkou

Liberecký kraj si může připsat jedno, sice zdánlivě nenápadné, ale cenné prvenství, které v budoucnosti může pozitivně změnit život mnohým handicapovaným, či sociálně vyloučeným lidem. V březnu tohoto roku totiž založil úplně první krajský sociální podnik v republice. Ambice mají jeho zakladatelé nemalé – v budoucnu by v sociálním podniku měly pracovat až stovky osob, které by jinak byly odkázány jenom na sociální dávky.

V mnoha ohledech jde o originální koncepci. Firma, pojmenovaná jednoduše Krajský sociální podnik, má formu s.r.o. a jejím podílníkem je kromě Libereckého kraje i Asociace sociálního podnikání. Z počátku se podnik zaměřil na několik sociálně vyloučených lokalit a právě tam bude najímat i první zaměstnance.

O zatím neobvyklou záležitost se jedná ovšem pouze v České republice. V zahraničí funguje takových sociálních podniků, založených veřejnoprávními korporacemi, celá řada. Jeden ze sociálních podniků ve Velké Británii zaměstnává například až 80 tisíc lidí. Tak velké ambice samozřejmě Liberecký kraj nemá, přesto se za kanálem La Manche v mnohém inspiroval. Ve statutárních orgánech podniku jsou zastoupeni odborníci na sociální služby a podobná bude i nabídka, kterou Krajský sociální podnik poskytne firmám a institucím. Půjde zejména o bezpečnostní služby, a také sociální služby.

Stejně jako ve Velké Británii má být sociální podnik ziskový jako kterákoliv jiná komerční firma. Ovšem s tím rozdílem, že veškeré zisky budou investovány do dalšího rozvoje podniku. Kraj pak poskytne jednorázovou částku na rozjezd, čímž finanční podpora také končí. Je jisté, že tato forma sociální pomoci v budoucnosti přinese úspory.

Jak už to bývá, nevyhnul se Krajský sociální podnik s.r.o. ani kritice. Opoziční zastupitelé namítají, že půjde pouze o „tunel“, jehož účelem je vyvádět krajské peníze soukromým osobám. Tedy prý... S díky pro toto tvrzení se zatím nikdo neobtěžoval. Těžko říci, co je pravým důvodem ta-

kovité kritiky. Je možné, že opozice nepřije vedení kraje úspěch v podobě fungujícího sociálního podniku? V takovém případě je však kritika velmi kontraproduktivní, neboť motivaci vedení kraje není sebepropagace, ale pomoc sociálně vyloučeným a handicapovaným.

Spíše je pravděpodobné, že se jedná o snahu zakrýt hlavní důvody, které Liberecký kraj k založení sociálního podniku vlastně vedly. Strany, které jsou na krajské úrovni v opozici, jsou totiž součástí vládní koalice a byly to právě vládní „reformy“, kvůli kterým Liberecký kraj sociální podnik zakládal.

Současná úspěšná opatření vlády se totiž nejvíce dotýkají právě sociální sféry a pociťuje to většina obyvatel České republiky. Výrazné škrtů pak dopadají na všechny kraje – ty jsou přitom provozovateli sociálních služeb, anebo na jejich provoz alespoň přispívají. Kraje mají tedy čím dál méně prostředků proto, aby zajistily důstojný život handicapovaným a pomáhaly sociálně vyloučeným. Připomínky a protesty proti postupné demontáži solidárního státu nemají téměř žádnou odezvu natož účinek. Regionům proto nezbyvá nic jiného, než hledat nové cesty k tomu, aby sociální služby dál fungovaly. Takovou cestou je právě zakládání krajských sociálních podniků. Svým způsobem je to náplast na řešení problémů, které produkuje Nečasova vláda.

Liberecký kraj se ovšem neomezuje jen na založení sociálního podniku, ale snaží se hledat i další cesty, jak bojovat proti sociálnímu vyloučení. Vítá každý smysluplný návrh od odborníků z byznysu, či neziskového sektoru.

Doufám, že Krajský sociální podnik s.r.o. bude první vlašťovkou nové, kvalitnější koncepce sociálních služeb, a že brzy bude sloužit lidem, kteří potřebují pomoc a podporu.

Pavel Petráček
člen rady Libereckého kraje pro resort sociálních věcí a kandidát do krajského zastupitelstva za ČSSD

Hazard s dětskými osudy

volby 2012

V posledních letech jsme svědky pozvolné, ale neustálé demontáže sociálního státu. I když se to možná na první pohled nezdá, součástí tohoto procesu je i návrh na zrušení kojeneckých ústavů a dětských domovů a jejich nahrazení profesionální péstounskou péčí. Nyní jej vetoval prezident Václav Klaus – tím přitom získává demontáž sociálního státu až absurdní rozměr. Byl to totiž právě Václav Klaus, který s ideou minimálního státu začátkem devadesátých let přišel. Právě on razantně odmítl nejen romanticky naivní vize „osmašedesátníků“, ale hlavně reálné koncepce skandinávského sociálního modelu, které navrhovali exiloví i tuzemští sociální demokraté. To ovšem nic nemění na faktu, že prezidentovy připomínky vůči zákonu, rušícímu funkční a osvěd-

čená zařízení, pečující o opuštěné děti, jsou tentokrát zcela na místě. V tomto případě se domnívám, že není nutné, abychom opakovali například britské chyby. Ve Velké Británii totiž tento systém kdysi s velkou slávou zavedli. Zjistili, že se neosvědčil a nyní by ho rádi změnili od základu. Nejsem sám, kdo má pocit, že je zákon šitý horkou jehlou a například neřeší, kde vzít najednou 500 nových péstounských rodin. V současnosti je v Libereckém kraji 350 péstounských rodin. Hledat nové je velice obtížné, a vyškolené nově tolik rodin je běh na dlouhou trať. A zcela souhlasím s tvrzením, že prakticky neproběhla tolik potřebná veřejná diskuse, a tím pádem se nikdo neptal odborných autorit zastoupených například v České lé-

kařské komoře nebo České pediatrické společnosti. Tyto organizace přitom nově dlouhodobě kritizují s tím, že není jisté, zda profesionální péstouni dovedou poskytnout dětem (mezi nimiž je řada zdravotně handicapovaných) odpovídající péči, a hlavně odmítají vytvářet nový model péče o děti metodou pokusů a omylů.

Nejen, že s těmito námitkami souhlasím, ale ještě musím k argumentům prezidenta či lékařů přidat řadu argumentů vlastních. Novela zákona totiž přidala právě na bedra krajů nové povinnosti. V jejich kompetenci by měla být například předpěstounská příprava dětí či zprostředkování náhradní rodinné péče. Nic se v ní však nepíše o tom, kde mají kraje na tyto a další novinky vzít peníze a úředníky.

Ani to ostatně není nic nového – trend, podle kterého nám centrální orgány ukládají stále více povinností a současně ubírají na prostředcích, už zaznamenávám delší dobu.

Podobným způsobem si možná můžeme dovolit experimentovat v případě registru vozidel, jehož kolaps měl sice nepříjemné, ale nikoliv tragické následky. Případné selhání nového systému péče o opuštěné děti by však mělo následky neporovnatelně tragičtější – bez ohledu na to, zda to tvůrci systému mysleli dobře.

Skutečně není možné brát si děti z dětských domovů jako rukojmí. Děti, kterým již osud stačil ukázat svoji nevlídnou tvář, a které se budou sřadou zdánlivě banálních, ale o to bolestivějších problémů potýkat prakticky po celý život. Vždyť si stačí vzpomenout, kolikrát každý z nás ocenil pomocnou ruku rodičů i ve věku, kdy se dávno považoval za dospělého. Povinností nás všech, kterým byla na jakékoliv

úrovni svěřena politická odpovědnost, je těmto dětem pomáhat. Nikoliv na nich zkoušet experimenty s radikálním rušením zaběhnutých a desetiletí fungujících zařízení.

Důvodem, proč navrhovatelé prosazují současnou podobu zákona, je údajně hlavně tlak mezinárodních institucí, kterým se stávající systém péče o opuštěné děti nelíbí. Dobrá, budeme zákon novelizovat, a systém upravíme. Nechť ovšem nejprve proběhne seriózní veřejná debata, ve které zástupci těchto institucí řeknou svoje námitky a například ředitelé dětských domovů dostanou možnost svoji práci obhájit. Měl by v ní také zaznít hlas odborníků, kteří se problematikou dlouhodobě profesně zabývají.

A když se na odborném základě dopracujeme k nějakému kon-

sensu, můžeme hlasovat o novém zákonu – takovém, který nebude v rozporu s postoji mezinárodních institucí a současně nebude představovat riziko, že by mohl jakkoliv ublížit dětem.

A když už v té debatě budeme, rovnou bychom mohli přehodit výhybku a změnit témata. Respektive jej posunout o úroveň výše. Debatou o tom, jaký sociální stát vlastně chceme, si totiž naše společnost také ještě neprošla. A začít na to být vidět...

Pavel Petráček

člen rady kraje pro resort sociálních věcí Libereckého kraje a kandidát do krajského zastupitelstva Libereckého kraje za ČSSD

Experimenty se zdravotnictvím nás budou bolet

Rušení nemocnic už není strašákem, ale reálnou hrozbou. Zachování páteřních nemocnic považujeme za zásadní úkol.

O rušení nemocnic se zatím nahlas nemluví, ale všichni víme, že už číhá za rohem. Až dojde na změny ve stávající síti nemocnic, bude důležité, jak se k ní postaví kraje.

Zachování kvalitní a dostupné zdravotní péče tak, jak jsme na ni zvyklí, silně ovlivňují finance, které tento systém potřebuje – na zařízení, preparáty, léčebné postupy, mzdy a další. Pod tlakem těchto nákladů se mílovými kroky blíží redukce sítě zdravotnických zařízení, kterou si pravicová vláda stanovila jako jeden z pilířů reformy zdravotnictví. A už se na ni i pilně připravuje.

Rušení nemocnic už není strašákem, ale reálnou hrozbou. Byť dosud vláda nevymyslela nic, aby motivovala poskytovatele zdravotní péče k hospodárnosti, definovala rozsah hrazené péče, využila potenciál úspor využitím informačních technologií a definovala spravedlivé a vhodné úhrady za poskytnutou péči pro nemocnice. Nedivím se – zdravotnictví je stále velmi málo průhledné, až by se skoro zdálo, že záměrně. Záměrně možná také chybí vůle

k tomu, aby existoval spolehlivý zdroj dat pro měření kvality a výkonnosti jednotlivých zdravotnických zařízení.

Atak až dojde na rušení nemocnic, bude to velká bitva Ministerstva zdravotnictví, VZP, krajů a poskytovatelů zdravotní péče. Troufám si předvídat, že pravicová vláda pro tento choulostivý krok zvolí cestu „Příkaz bez diskuse“. Bude tedy velmi záležet na tom, jak se kraje k redukci sítě postaví.

Jasně říkám, že jsme pro zachování dostupné zdravotní péče pro všechny občany kraje. Zachování páteřních nemocnic, tedy Krajské nemocnice v Liberci a Nemocnice s poliklinikou v České Lípě, považujeme za svůj zásadní úkol. Českolipská nemocnice má solidní technické vybavení, špičkové odborníky, dostatečně široké služby a možnosti dalšího rozšiřování v případě potřeby. Chápu nutnost rychlých investic do její opravy tak, aby nepadala pacientům na hlavu. Chci garantovat její zachování i pomoc s rekonstrukcí, protože je to jediná nemocnice v této části Libereckého kraje se spádem

110 tisíc obyvatel. Rýsující se stavba heliportu v liberecké nemocnici je pro mne též signálem, že zde zůstane zachována centrová péče. Medicínská i ošetrovatelská vysoká úroveň tohoto krajského zařízení též potřebuje garance, minimálně svého dalšího rozvoje ve střednědobém horizontu.

V kraji je ještě šest dalších nemocnic, které mají jiného vlastníka než kraj a jsou důležité a hlavně dostupné pro obyvatele horských oblastí kraje. V nadcházejících krajských volbách by měl každý volič dobře zvážit, koho pověřit mimo jiné i mandátem k vyjednávání o budoucnosti zdravotnictví v kraji. Zda chce mít po ruce kvalitní péči bez úhrad, nebo za ní jezdit desítky kilometrů s připravenou peněženkou. Budeme zdravotní péči pro občany Libereckého kraje bránit před důsledky pravicových experimentů. Ty jsou totiž jako celek velmi bolestivé i pro naprosto zdravého člověka.

Mgr. Romana Žatecká

kandidátka do krajského zastupitelstva Libereckého kraje

Svoboda, spravedlnost, solidarita

Vážení a milí čtenáři a příznivci MetroPolu, protože za týden, 12. a 13. října budou volby, dovolte mi se ještě jednou věnovat tomuto tématu. Jejich výsledek ovlivní všichni, kteří k ur-nám půjdou. V případě voleb do krajských zastupitelstev si volič vybere listek strany nebo hnutí, jejíž lidé a program nejlépe odpovídají představám, kam chce, aby se region, ve kterém žije, ubíral po další čtyři roky. A k tomu může na tomtež volebním

listku ještě zakroužkovat, bez ohledu na pořadí, nejvýš čtyři jména uvedených kandidátů, kterým dá prostřednictvím preferenčních hlasů přednost před ostatními, třeba pro to, že je osobně zná a má k nim důvěru. Na vítězi voleb potom bude, s kým vytvoří koalici, jak se s partnery do-káže dohodnout. A to může být takřkajíc jádro pudla. Politika byla a je umění možného a ten, kdo se dohodnout neumí nebo nechce, nemůže ani dobře vládnout. Vidíme to dnes

a denně v takzvané vrcholové poli-tice, kde vládní koalice často skřípe, padají nejrůznější ultimáta, čas se nevěnuje službě občanům, ale vnitřním válkám, a to nikomu z nás nic pěkného nepřináší ani neprospívá. Přimlouvám se proto, aby se poli-tici na krajské úrovni podobnému sty-lu vyhnuli a ukázali, že jim na lidech, jejich potřebách a přáních opravdu záleží. Můžete namítnout, že doho-dy nám v historii vždycky radost ne-přinesly, například ta Mnichovská. Ale

tam se rozhodovalo o nás bez nás, a to není tento případ. Naopak, tento-krát budeme rozhodovat sami za se-be a ponešeme za to vlastní zodpo-vědnost. A čtyři roky, než budeme mít další příležitost ke změně, jsou dost dlouhá doba.

Příjemný první podzimní měsíc se vším radostným, co k němu patří, přeje za celý tým tvůrců dnešního vydání

Ladislava Richterová
šéfredaktorka, richterova@tydeniky.cz

Poznej Ústecký kraj

www.kr-ustecky.cz

Webová televize Ústeckého kraje www.u-tv.cz

U-TV

zapište si do kalendáře

Jana Vaňhová
hejtanka Ústeckého kraje

Advent na zámku Nový Hrad v Jimlíně

Čas utíká jako voda a za chvíli zaklepe na dveře nejkrásnější období roku – advent. Druhou prosincovou sobotu jste srdečně zváni na tradiční adventní trhy na zámek Nový hrad v Jimlíně nedaleko Loun. A myslím, že se vám u nás bude líbit. Můžete rovněž posoudit, jak se nám podařila celková rekonstrukce zámku, který byl zcela zdevastován.

Jak to bylo od začátku. První písemná zmínka je ze 14. století, kdy rytíř Závíš z Jimlína nechal nad obcí postavit novou, kamennou tvrz palácového typu. Po smrti posledního z jimlínského rodu v roce 1453 se dědictví ujal Albrecht Bezdruzický z Kolovrat, který se svolením krále Jiřího z Poděbrad z 2. května 1465 začal s přestavbou tvrze na honosný hrad „s věžemi a příkopy s mosty“.

V průběhu devíti let stavby se Albrecht z Kolovrat začal psát jako Novohradský. Vznikla tak nejen nová větev rodu Kolovratů, ale i název hradu a velké prosperující panství. V držení zmíněného rodu byl Nový Hrad více než sto let. Potom hrad často střídal majitele z řad šlechty, až v roce 1634 připadl premonstrátskému klášteru na Strahově s podmínkou vyplacení klášteru ve Vídni a Luxemburku. Celé panství těžce zkoušené třicetiletými válkami bylo téměř vyplněno a zámek neustálým střídáním nepřátelských a císařských vojsk i velkým povstáním poddaných v roce 1639 značně poškozen. I přes tíživou finanční situaci započali premonstráti s opravou válečných škod i s barokními úpravami zámku, včetně stavby nové kaple sv. Josefa a obytného křídla při severní hradbě. Z této doby pravděpodobně pocházejí i dřevěné zdobené stropy ve východním křídle a ve velkém sále jižního paláce. Dluhy však přesáhly možnosti kláštera, a tak roku 1665 opat Kašpar z Questenber-

Takhle vypadala středověká zámecká kuchyně.

ka byl nucen zámek prodat. Zvrat nastal 2. července 1670, kdy Nový Hrad koupil Gustav Adolf Varrensbach a jeho manželka Marie Sidonie, rozená Šliková. Po dlouhé době se zámek znovu stal typickým panským sídlem. Noví majitelé vedli rušný společenský život a s velkými náklady dokončovali přestavbu na pohodlný barokní zámek. Ten společně s panstvím a pěti dvory využívala i další majitelka – sličná, ale rozmariná Anna Barbora z Löweneggu a potom panství znovu dlouhodobě upadalo. V napoleonských válkách sloužil zámek jako vojenský špitál a poté se tu na dalších dvacet let usadila posádka císařské jízdy. Korunu kompletní devastaci objektu nasadilo

zemědělské družstvo, které zámek získalo po vyvlastnění v roce 1949. Základní, často velmi chaotické práce se uskutečnily až po roce 1986, ale patřičné pozornosti se Nový Hrad dočkal až po roce 1994, kdy přešel pod správu Okresního úřadu v Lounech. V posledních letech je zámek majetkem Ústeckého kraje a od letošního roku je jeho samostatnou příspěvkovou organizací. Slouží veřejnosti a je vyhledávaným turistickým cílem. Pravidelně se zde konají poutě, oslavy dětského svátku, svatby a již zmíněné adventní trhy. I letos se můžete těšit na bohatý doprovodný program - trubace, kejklíře, živý betlém, ohňovou show, rozsvícení stromu a ohňostroje.

EUROPEAN PRESS HOLDING

Ústecký kraj

Jaroslav Zeman: Neslibuji nesplnitelné

volby 2012

Do Senátu kandidují především proto, že bych chtěl začít řešit dlouhodobě neřešené problémy s cikánskou komunitou. Nehodlám slibovat všechno všem a ráj na zemi, ale slibuji vám, že budu usilovně pracovat především ve prospěch našeho regionu.

Mé volební motto sděluje, že chci pomoci našemu regionu. Nehodlám slibovat všechno všem a ráj na zemi, ale slibuji vám, že budu usilovně pracovat dle svých možností a schopností ve prospěch společnosti a především ve prospěch našeho regionu. Zaměřit se chci na tři důležitá témata současnosti, ale tím neříkám, že ostatní problémy budu pomíjet. Především chci přispět svým dílem k tomu, aby se konečně začala efektivně řešit otázka soužití s cikánskou komunitou. Výsledkem musí být slušný život bez diskriminace pro všechny. Dalším tématem je otázka podpory cestovního ruchu, jako nutný předpoklad zlepšení ekonomické situace obyvatel v našem kraji. Podpora spočívá jednak v systémové a centralizované pro-

pagaci celého regionu jako celku a dále v podpoře jednotlivých projektů, které rozvoji tohoto odvětví napomáhají. Třetí otázkou je nadměrná byrokracie, která dusí občany, podnikání i práci obecních či městských úřadů. Přebujelost úředníků na ministerstvech a hromady jimi vyprodukovaných lejtster odporují zdravému rozumu. Chci přispět k nápravě současné reality. Do politiky je potřeba vrátit slušnost a nesmí být posledním způsobem obživy pro neschopné. Podle mého názoru mají dotace sloužit rozvoji infrastruktury

a usnadňovat život občanům a podnikům v jednotlivých regionech, ale nemají sloužit jako kořist parazitů. Přijímaná opatření musí být přínosem pro občany státu, je nutné znát dopady do života lidí a je potřeba vysvětlovat jejich nutnost. Občan je partner, se kterým se mluví. Pokud mi dáte důvěru a budu zvolen, pak vám mohu slíbit, že se ze mne nestane Pražák občas dojíždějící do svého senátního obvodu, ale zůstanu neuvolněným starostou a budu tady pro vás. Kontakt s realitou je pro mne zásadní a důležitý. Nehodlám měnit své zvyky a zůstanu sám sebou.

Narodil se 23. 3. 1959 v Jablonci nad Nisou a své dětství a školní léta prožil v Desné v Jizerských horách. Jeho otec pochází z Jesenného a matka z Bozkova. Od roku 1974 studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Jablonci nad Nisou, kde v roce 1978 úspěšně odmaturoval. Po maturitě nastoupil do TJ Bižuterie Jablonec, kde pracoval v lyžařském areálu Špičák. Po absolvování základní vojenské služby se vrátil zpět do TJ Bižuterie Jablonec. V roce 1984 přešel do národního podniku TOFA Albrechtice, kde byl zaměstnán jako technický kontrolor a kde pracoval až do roku 1989. Počátkem devadesátých let uspěl se svým privatizačním projektem a udržel při životě konkurenceschopnou továrnu na dřevěné hračky pod názvem Detoa Albrechtice. Šestým rokem je neuvolněným starostou obce Albrechtice v Jizerských horách. Aktivně se věnuje cyklistice, klasickému lyžování, běhání a horské turistice. Řadu let byl členem Správní rady jabloneckého divadla.

Volby do Senátu 2012

Chci pomoci našemu regionu

Jaroslav Zeman

Váš kandidát do Senátu PČR
Volební obvod 35
Jablonecko - Semilsko

METROPOL

Vydává: Severočeský MetroPol, a. s., Beethovenova 215/24, Ústí nad Labem, IČO: 28668898, tel. 472 700 122, ředitel vydavatelství: Ing. Jiří Moršadt, morstadt@tydeniky.cz, šéfredaktorka: Ladislava Richterová, e-mail: richterova@tydeniky.cz, redakce@tydeniky.cz, obchodní odd.: Iva Baráková, e-mail: barakova@tydeniky.cz, inzerce@tydeniky.cz, ředitel výroby: Jiří Vondráček, e-mail: grafika@tydeniky.cz, internet: jakub.richter@tydeniky.cz, www.tydeniky.cz. Vychází jako čtrnáctidenník. Distribuce: vlastní distribuce METROPOL. Povoleno MK R pod číslem E 18330.